

ת"פ 37456/11/16 - מדינת ישראל - מח"ש נגד איסאק בן ניסים אברמוב

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 37456-11-16 מדינת ישראל נ' אברמוב

לפני כב' השופט רון סולקין

המאשימה

מדינת ישראל - מח"ש

ע"י ב"כ עו"ד הדס קליין

נגד

הנאשם

איסאק בן ניסים אברמוב

ע"י ב"כ עו"ד בנימין גריקו

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות ההליך

נגד הנאשם הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירות כדלקמן:

· באישום הראשון - נטילת נכסים לשם סחיטה, בניגוד לסעיף 430 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק");

· באישום השני - גניבה, בניגוד לסעיף 384 לחוק;

· איומים, בניגוד לסעיף 382 לחוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן (תיקון טכני), כפי שהוגש בתאריך 16/02/17 - האישום הראשון - בהיות הנאשם משרת כחוקר בתחנת באר-שבע במשטרת ישראל, הגיע, בתאריך 14/01/16, בסמוך לשעה 16:00, אל מוסך "ברק" בעיר באר-שבע (להלן: "**המוסך**"), לשם הביא, קודם לכן, את רכבו, מסוג פולקסוואגן פסאט, מ.ר. 58-245-73 (להלן: "**רכבו של הנאשם**"), לטיפול.

במוסך, התגלעה מחלוקת בין הנאשם לבין המנהל - מר יצחק זילברמן, בנוגע לגובה התשלום בגין הטיפול ומשסירב הנאשם לשלם - הודיע לו המתלונן, מנהל המוסך, כי לא יוכל ליטול את רכבו, עד שישלם.

הנאשם דרש, כי מנהל המוסך יאפשר לו ליטול את הרכב, גם ללא תשלום, ומשהמנהל עמד על סירובו, נטל הנאשם מפתחות של רכב אחר, שהיה גם הוא מטופל במוסך ואשר היו מונחות על השולחן במשרד המוסך ועזב את המקום, חרף בקשותיו החוזרות והנשנות של מנהל המוסך, כי יחזיר את המפתחות, אשר שייכות ללקוח אחר.

בהמשך אותו היום, התקשרו הן מנהל המוסך והן בעלי הרכב לנאשם, תוך שהפצירו בו, כי ישיב את המפתחות, אך הנאשם סירב.

המפתחות הושבו, בסופו של דבר, בתאריך 18/01/16.

בהתאם לעובדות המפורטות באישום השני, הגיע הנאשם, ביום 17/01/16, סמוך לשעה 17:05, אל סניף חברת "קל אוטו" בבאר-שבע (להלן: "הסניף"), ובשל כך, שלא היה שבע רצון מאותו טיפול שנערך ברכבו (נושא האישום הראשון) - ביקש לשוחח עם מנהל הסניף, מר עומר שוורץ.

במהלך השיחה עם מנהל הסניף, בשל חוסר שביעות רצונו מתשובותיו - חבט הנאשם בעצמה על השולחן במקום, כשהוא מאיים, בצעקות, על מנהל הסניף "אני אדפוק לכם את המשרד, לא מעניין אותי, ימות העולם, אתה תביא לי את האוטו", תוך שמצמיד את אצבעו אל גרונו של מנהל הסניף.

בנוסף, נטל הנאשם שלוש מעטפות, שהיו מונחות על השולחן במשרדי הסניף, בכל אחת מהן סך בן 220 ₪, והחל לעזוב את המקום. מנהל הסניף תפס בידו, במטרה למנוע ממנו לעזוב את המשרד כשהמעטפות בידו. הנאשם דחף את מנהל הסניף ועזב את המקום.

הנאשם כפר באשמה ותחילה, מסר, כי אינו מעוניין להיות מיוצג, חרף עמדתה העונשית של המאשימה וחרף הסברים חוזרים ונשנים מטעם בית המשפט.

בסופו של דבר, שכר הנאשם סניגור, אשר ייצג אותו בשלב בירור הדין ולאחר מכן, פיטר הנאשם את הסניגור וביקש שוב שלא להיות מיוצג.

לאחר מכן ביקש להיות מיוצג על ידי סניגור מטעם הסניגוריה הציבורית, אשר ייצגו בשלב פרשת העונש.

בנוגע לאישום הראשון, טען הנאשם, כי הגם שהגיע למוסך בהיותו לובש מדים, היה זה עם תום יום עבודתו ולא בקשר לעבודתו. כן טען, כי חילוקי הדיון שנתגלעו בינו לבין מנהל המוסך היו "עניין אזרחי" בשל כך שהאחרון לא עמד ב"סיכומים המוקדמים" עם הנאשם והנאשם חש "מרומה".

כן טען, כי כאשר נטל הנאשם את מפתחות הרכב מהשולחן במוסך, סבר, כי המדובר במפתחות של רכבו. ורק בדיעבד, הסתבר, כי אין הדבר כן.

נטען, כי כאשר התברר לנאשם, שהמפתחות אינן של רכבו, החזיר אותן למוסך. נטען, כי לא היתה כל כוונה אצל

הנאשם ליטול המפתחות לשם סחיטה או לשם כל עבירה אחרת.

בנוגע לאישום השני, כפר הנאשם בכך, שחבט על השולחן בעצמה או איים על מנהל הסניף.

לדבריו, התנהל ויכוח בינו לבין מנהל הסניף ולא מעבר לכך.

הנאשם כפר בכך, שהצמיד אצבע לגרונו של המתלונן.

לטענת הנאשם, נטל הנאשם שתי מעטפות ולא שלוש, כאשר רק באחת מהן היה סכום כסף, אותו לא נטל הנאשם לשם שלילת קבע, אלא כדי "להסב את תשומת ליבו (של מנהל הסניף) לשיח הגיוני".

לשאלת בית המשפט, אישרה ההגנה, כי הנאשם לא השיב את המעטפות, לטענת ההגנה, היות שהן "חלק מקביל מתביעה אזרחית, שהגיש הנאשם נגד המתלונן".

הנאשם כפר בכך, כי דחף את המתלונן.

בהכרעת דין מפורטת מיום ט' אלול תשע"ט - 09/09/2019 - הורשע הנאשם בעובדות ובעבירות שבכתב האישום.

לאחר הכרעת הדין, עתרה ההגנה לדחות שמיעת פרשת העונש, על מנת לשקול, האם תעתור להפניית הנאשם לשירות המבחן למבוגרים.

בהמשך, הודיעה ההגנה כי הנאשם אינו מעוניין בהפניה כאמור.

בדיון שנקבע לשמיעת פרשת העונש - פיטר הנאשם את סנגורו ומסר, כי אינו מעוניין להיות מיוצג, ואם קיימת חובת ייצוג - שיהיה מיוצג על ידי הסניגוריה הציבורית.

בעקבות כך - נדחה הדיון פעם נוספת תוך שמונה לנאשם סניגור ציבורי כבקשתו.

פרשת העונש נשמעה בתאריך 01.03.20 ונקבע מועד לשימוע גזר הדין, תוך שהנאשם הופנה אל הממונה על עבודות השירות בשב"ס, אלא, שבשל מצב החירום המיוחד, שהוכרז בעקבות מגפת ה"קורונה" - נדחה המועד.

מכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

המאשימה לא הגישה ראיות לעונש בעניינו של הנאשם.

ההגנה הגישה אישור מיום 21.02.18 על השבת שתי מעטפות ובהן סך בן 220 ₪ לחברת "קל-אוטו" - המתלוננת באישום השני (נ/6); פרוטוקול ראיון בנוגע לשקילת פיטוריו של הנאשם ממשטרת ישראל (נ/7) - הפרוטוקול מכיל את טענות הנאשם אך לא צורפה החלטת אגף משאבי אנוש בעניינו); פסק דין בתביעה קטנה, אותה הגישו הנאשם ורעייתו כנגד חברת "קל-אוטו" - המתלוננת באישום השני (נ/8) - פסק הדין הסתיים בפיצוי חלקי לנאשם ולרעייתו בגין תקלות ברכב שלא טופלו במהלך תקופת האחריות).

חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס

הנאשם נמצא מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות והומלץ, כי ירצה אותם בעמותת "יד שרה" החל מיום 07.12.20.

טענות הצדדים

המאשימה הגישה טענותיה לעונש בכתב (ת/12) והשלימה אותן על פה.

המאשימה טענה, כי מעשיו של הנאשם פגעו בערכי הקניין; בטחונו ורכושו של הזולת; אמון הציבור במשטרה.

לטענת המאשימה, מעל הנאשם בתפקידו כשליח ציבור והפך מגורם שאמור לאכוף את החוק למי שרמס אותו ברגל גסה.

המאשימה הדגישה, כי המדובר במי ששירת במשטרה שנים רבות, הוא מכיר את החוק, מבין את משמעות מעשיו ולמרות זאת - נהג באופן בריוני ומטיל אימה כלפי שני מתלוננים שונים.

המאשימה טענה, כי מעשיו של הנאשם היו מתמשכים.

המאשימה טענה למתחם ענישה שינוע עד מספר חודשי מאסר, לריצוי בדרך של עבודות שירות, בצירוף עונשים נוספים.

במסגרת המתחם, טענה המאשימה כי הנאשם לא נטל אחריות למעשיו בכל שלב שהוא ואף לא הביע חרטה על מעשיו. בנוסף, לא החזיר את מלוא הכספים, שניטלו על ידו.

לפיכך, עותרת המאשימה למקם עונשו של הנאשם במרכז מתחם הענישה, כך שיושת עליו עונש מאסר בפועל בן 3 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות; מאסר מותנה; פיצוי לנפגעי העבירה השונים.

המאשימה טענה, כי אין מקום לדון בשאלת ביטול הרשעתו של הנאשם, גם אם יהיה בהסתבכותו כדי להשפיע על המשך שירותו וכי המדובר בנזק שנגרם באופן טבעי ממעשיו.

ההגנה טענה, כי הקשר בין האישומים "מובן מאליו" וביקשה לראות בהם אירוע אחד.

ההגנה טענה, כי העבירה של נטילת נכסים לשם סחיטה היתה ברף הנמוך ביותר.

ההגנה טענה, כי עונשו של הנאשם אינו אמור להיות במרכז מתחם הענישה.

ההגנה ביקשה לבטל את הרשעת הנאשם בדיון.

בדברו האחרון, מסר הנאשם, כי אין לו מה לומר.

דיון והכרעה

העבירות שעבר הנאשם -ומלמדות על כשל ערכי עמוק ומושרש אצלו, בכל הנוגע להבנת מעמדו כמשרת הציבור וכשליח הציבור, כמו גם הבנת מגבלות הכח והסמכויות הניתנות בידיו.

בית המשפט אינו מקבל את טענת ההגנה, כי ניתן לראות באירועים נושאי כתב האישום בבחינת אירוע אחד. המדובר בשני אירועים שונים, כלפי נפגעי עבירה שונים וגם אם קיימת זיקה ביניהם, בהיות שניהם נוגעים למצב רכבו של הנאשם - הרי הזיקה היא קלושה יחסית ואינה מביאה למסקנה, כי המדובר בפרשה אחת.

העבירות שעבר הנאשם מלמדות על עזות מצח של ממש.

במקרה הראשון - נטל מפתחות רכבו של צד ג' - אזרח תמים - תוך שמנע ממנו שימוש ברכבו, למשך מספר ימים, על מנת להניע את המתלונן - בעל המוסך - להגיע עמו למה שכינה "הסדר" או, במילים אחרות - לאלץ אותו לוותר על

כספים המגיעים לו כדין.

במקרה השני - גנב - פשוטו כמשמעו - מעטפות המכילות מסמכים וכספים, גם כן של לקוחות תמימים, שאינם נוגעים בדבר כלל, גם הפעם על מנת להניע את חברת "קל-אוטו" להיענות לדרישותיו.

לנאשם היו הזדמנויות רבות לשוב ממעשיו ולהפסיק את הסלמתם: במקרה הראשון - פנו אל הנאשם מפקדיו; לאחר מכן - חוקר מח"ש; גם כלפיהם - בעזות ובעקשות בלתי מוסברת - סירב הנאשם להשיב את מפתחות הרכב, שאינן שייכות לו.

גם בנוגע לאישום השני - סירב הנאשם להחזיר מסמכי הבעלות והכספים, שנטל - שלא כדין, כשבהתאם למפורט באישור נ/6 - השיב סכום שהוא שליש מסך הגניבה, לא פחות משנתיים לאחר האירוע נושא כתב האישום. את היתרה - לא השיב עד היום.

כלל האירועים מצדיקים מתחם הענישה, כפי שעתרה אליו המאשימה וניתן אף לציין, כי המאשימה הקלה על הנאשם בעתירתה העונשית. שכן, כל אחד מהאירועים, בהם הורשע הנאשם, מצדיק, כשלעצמו, את מתחם הענישה הכולל אליו עתרה המאשימה. ראו, לעניין זה, ת"פ 34003-10-12, ביחד עם עפ"ג 29563-03-14, שם חזרה בה ההגנה מערעור, בהמלצת בית המשפט המחוזי; ע"פ 5848-09-11.

אשר לקביעת עונשו של הנאשם במסגרת המתחם: קשה למצוא מקרים, בהם נמנע הנאשם מלגלות אפילו תובנה בסיסית לכשלים שבהתנהגותו, כמו במקרה דנן. זאת, כאשר המדובר באיש משטרה בתפקיד חוקר פשעים, אשר במשך שנים רבות מעורב בעשייה החקירתית והמשפטית וללא ספק - מודע למשמעות מעשיו. למרות זאת - נמנע הנאשם מלהביע חרטה; מלהשיב את מלוא הכספים שנגנבו; מלהתנצל בפני נפגעי העבירה. אפילו לא בדברו האחרון, לפי מתן גזר הדין.

אם עצם העבירות שעבר הנאשם - היה בהן כדי לפגוע, כאמור לעיל, באמון הציבור במשטרה - הרי התנהגותו לאחר מכן - ועד היום - מעצימה פגיעה זו.

לזכות הנאשם - יצוין, כי אינו בעל הרשעות קודמות, אם כי, כאשר המדובר באיש משטרה - הדבר אינו חריג ואף מתבקש.

עוד ייקח בית המשפט לזכות הנאשם, במידה מסוימת, חלופי הזמן מאז האירועים אך יצוין, כי את מרבית הזמן שחלף - יש לזקוף לחובת הנאשם, לאור אופן ניהול ההליכים, שכלל החלפות ייצוג תוך הכבדה על כלל הצדדים המעורבים בדיון, ככל הניתן.

הנסיבה המרכזית אותה ייקח בית המשפט לזכות הנאשם היא שנות שירות ארוכות במשטרה, לטובת הציבור, אשר לא נטען - כי עבר במהלכן עבירות נוספות.

תוך איזון בין השיקולים השונים - אין בית המשפט מוצא, כי במקרה דנן - ניתן להסתפק בעונש צופה פני עתיד, או כזה שאינו כולל רכיב ענישה משמעותי, בעולם המעשה.

על כן, יושת על הנאשם עונש מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בנוסף, יושתו על הנאשם עונשים צופים פני עתיד וכן פיצויים מתאימים לנפגעי העבירה - הן באישום הראשון והן באישום השני, בתוספת חיוב הנאשם להשיב יתרת הכספים, שנגנבו מחברת "קל-אוטו" בערכם הריאלי.

אשר לעתירת ההגנה לביטול הכרעת הדין המרשיעה - לעניין זה, נקבעו בפסיקה העדכנית שני תבחינים. האחד - האם עצם המעשים, מאפשרים דיון בשאלת ביטול ההרשעה, מבחינת המסר שיועבר לציבור. השני - האם עלה בידי ההגנה להצביע על פגיעה קונקרטית בסיכויי שיקומו של הנאשם, מעבר לפגיעה הנלווית לכל הרשעה.

כאשר המדובר באיש חוק, אשר סר מדרך הישר - נקבע, לא פעם, כי אין מקום לביטול הרשעתו בדין ראו עפ"ג 45107-11-17; ע"פ 3622-12-14; עפ"ג 26570-03-12.

על אחת כמה וכמה, כאשר המדובר במי שלא הודה; לא נטל אחריות על מעשיו; לא היטיב את הנזקים שגרם; אינו מגלה כל תובנה לכשלים שבהתנהגותו.

על כן - גם אם יהיה בהרשעה כדי להשליך על המשך שירותו של הנאשם במשטרה או על זכויותיו בגין סיום שירותו - אין בית המשפט מוצא מקום כל שהוא לביטול ההרשעה במקרה דנן.

לאחר שבית המשפט שמע את טענות הצדדים; עיין בחוות הדעת; עיין בראיות, שהוגשו מטעם ההגנה - דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 3 חדשי מאסר בפועל. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ירצה הנאשם המאסר בדרך של עבודות שירות, בעמותת "יד שרה", שדרות שאול המלך, באר שבע, חמישה ימים בשבוע, שעות העבודה - בהתאם להוראות הממונים עליו. על הנאשם להתייצב, ביום 07/12/20, שעה 08:00, במשרד הממונה על עבודות השירות במחוז דרום בשב"ס, ומשם ימשיך לריצוי העבודות בהתאם להנחיות שיקבל. הנאשם מוזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השירות; אי שמיעה להוראות הממונים עליו במשרד הממונה על עבודות השירות או במקום ריצוי עבודות השירות; אי שיתוף פעולה עם משרד הממונה על עבודות השירות בכל ענין שהוא, לרבות מסירת בדיקות - עלול להביא להפקעה מנהלית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך;

- ב. 12 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;
- ג. 6 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;
- ד. פיצוי לנפגע העבירה באישום הראשון, ע. ת. 2 בכתב האישום, בסך 5,000 ₪;
- ה. פיצוי לנפגע העבירה באישום השני, ע. ת. 1 בכתב האישום, בסך 5,000 ₪;
- ו. פיצוי לחברת "קל-אוטו שירותי מימון 1998 בע"מ" בסך 440 ₪, בתוספת ריבית והצמדה כדין החל מיום 17.01.16 ועד למועד התשלום בפועל;
- ז. הפיצויים ישולמו עד ליום 01.10.20.
- עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות בשב"ס.
- הודעה זכות הערעור.
- ניתנה היום, כ"ח תמוז תש"פ - 20.07.20 במעמד הצדדים.